

## PRAKSISOVERSIGT · CIVILPROCES

# Praksisoversigt over midlertidige forbud og påbud (retsplejeloven kapitel 40)

*Betingelser, sikkerhedsstillelse, hovedsag og kære efter retsplejelovens §§ 411-430*

Version 2    Opdateret 22. jul. 2026    32 afgørelser · 2010-2026

[Læs online](#)

## INTRODUKTION

Midlertidige forbud og påbud efter retsplejelovens kapitel 40 er det civilprocessuelle hasteretsmiddel, der kan standse eller fremtvinge en handling, indtil rettighedstvisten kan afgøres ved dom. Efter forbudsreformen i 2012 behandles sagerne af byretternes retsafdelinger og af Sø- og Handelsretten – ikke længere af fogedretten – og kernen er den kumulative trekantsbetingelse i § 413, nægtelsesgrundene og interesseafvejningen i § 414, sikkerhedsstillelsen i § 415 og pligten til at anlægge hovedsagen inden 2 uger efter § 425. Praksis er stærkt koncentreret om Sø- og Handelsretten og Østre Landsret i immaterialrets-, markedsførings- og forretningshemmelighedssager, og de hyppigste grunde til, at en anmodning ikke fremmes, er forbudsretlig passivitet efter § 413, nr. 3, manglende sandsynliggørelse af den påberåbte ret efter § 413, nr. 1, samt uklare eller ikke-aktuelle påstande.

## PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Betingelserne i retsplejelovens § 413, nr. 1-3, er kumulative – svigter blot én af dem, nægtes forbudsanmodningen fremme, uden at retten behøver prøve de øvrige.
- 02** Beviskravet er lempet i forhold til en almindelig retssag: rekvirenten skal alene "godtgøre eller sandsynliggøre" sin ret, at modpartens adfærd nødvendiggør indgrebet, og at retten forspildes ved at afvente dom.
- 03** Et patent udstedt af EPO og opretholdt af det tekniske appelkammer nyder en stærk formodning for gyldighed, som modparten kun kan svække ved at påvise grove eller åbenbare mangler eller væsentlige nye oplysninger.
- 04** Forbudsretlig passivitet er den hyppigste afvisningsgrund: venter rettighedshaveren væsentligt længere, end det med rimelighed var nødvendigt, fra påkrav til forbudsbegæring, er retstab efter § 413, nr. 3, ikke sandsynliggjort.
- 05** En verserende ugyldigheds- eller ophævelsessag ved en registreringsmyndighed undskylder ikke i sig selv, at rettighedshaveren udskyder forbudsbegæringen.
- 06** Forbudspåstanden skal være så klar og aktuel, at den kan danne grundlag for en tvangsfuldbyrdelig og strafsanktioneret afgørelse – er den for bred eller ubestemt, kan sagen ikke fremmes.

- 07** Efter § 414, stk. 1, meddeles forbud ikke, hvis lovens almindelige regler om straf og erstatning yder rekvirenten tilstrækkeligt værn; i praksis er dette sjældent tilfældet, når krænkeren ellers frit kan fortsætte adfærden.
- 08** Sikkerhedsstillelsen efter § 415 fastsættes skønsmæssigt ud fra den skade og ulempe, forbuddet påfører modparten – typisk beregnet på grundlag af modpartens omsætning og fortjeneste – og kan helt undlades, når ingen reel skade er påvist.
- 09** Rekvirenten skal anlægge hovedsagen om selve rettigheden inden 2 uger efter, at forbudsafgørelsen er endelig, jf. § 425, stk. 1; forsømmes fristen, ophæves forbuddet efter § 426, stk. 2, nr. 3.
- 10** Kære har ikke opsættende virkning for selve forbuds- eller påbudsafgørelsen, jf. § 427, men omkostningsdelen af kendelsen følger de almindelige fuldbyrdelsesregler og får opsættende virkning ved kære inden fuldbyrdelsesfristen.
- 11** Kontradiktionsprincippet gælder i kæresager om forbud, men de korte frister i kapitel 53 er forenelige med EMRK artikel 6, når parten reelt har haft mulighed for at reagere eller anmode om fristforlængelse.
- 12** Præjudiciel forelæggelse for EU-Domstolen afvises som hovedregel i forbudssager, fordi sagens hastende og foreløbige karakter ikke harmonerer med en langvarig EU-domstolsbehandling.
- 13** Sagsomkostninger i forbudssager fastsættes efter kapitel 30, men i IP-sager skal en væsentlig del af den vindende parts rimelige udgifter dækkes, jf. håndhævelsesdirektivets artikel 14; overflødig bevisførelse kan dog reducere tilkendelsen.
- 14** Forsætlig overtrædelse af et meddelt forbud eller påbud er strafsanktioneret efter § 430, og sagen anlægges af den part, der har opnået forbuddet – ikke af anklagemyndigheden.
- 15** Et forbud opnået på grundlag af en ret, der viser sig ikke at bestå, udløser objektivt erstatnings- og godtgørelsesansvar efter § 428.

## Anvendelsesområdet i § 411 og afgrænsningen til arrest, bevissikring og den fælles patentdomstol

Kapitel 40 giver retten hjemmel til efter anmodning "ved et forbud eller påbud [at] bestemme, at private og repræsentanter for stat, region og kommune i dissens egenskab af parter i private retsforhold midlertidigt skal foretage, undlade eller tåle bestemte handlinger", jf. [retsplejelovens § 411, stk. 1](#). Retsmidlet er dermed dobbeltsidet: det kan både forbyde en handling og påbyde en positiv handling – sidstnævnte var en nyskabelse ved 2012-reformen, idet det tidligere fogedforbud kun kunne håndhæve undladelsesforpligtelser.

Anvendelsesområdet er negativt afgrænset i tre retninger:

- Skal anmodningen sikre fyldestgørelse af et **pengekrav**, behandles den efter reglerne om arrest i kapitel 56, jf. [§ 411, stk. 2](#). Denne afgrænsning behandles nærmere under [fogedretsbehandling](#).
-

Skal anmodningen sikre **bevis** for en immaterialretskrænkelser, behandles den efter reglerne om bevissikring i kapitel 57 a, jf. § 411, stk. 3.

- Kapitlet finder ikke anvendelse på sager, der efter § 225 a, stk. 1, anlægges ved **den fælles patentdomstol**, jf. § 411, stk. 5.

Den saglige og stedlige kompetence følger § 412: anmodningen indgives til en ret, der har saglig kompetence efter § 224 eller § 225, stk. 1 og 2, og stedlig kompetence efter kapitel 22. Skal tvisten om selve rettigheden afgøres ved **voldgift eller en udenlandsk domstol**, indgives anmodningen alligevel til den danske ret, som ville have haft kompetencen, jf. § 412, stk. 2 – forbudsinstituttet står altså også til rådighed for parter i voldgiftssager, jf. nærmere **voldgift**.

At kapitel 40 rækker langt ud over de erhvervsmæssige immaterialretssager illustreres af **BS-30177/2021-FRB**, hvor Retten på Frederiksberg tog stilling til et forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser under samtidig inddragelse af **straffelovens § 264 d**, **ophavsretslovens § 1** og ytringsfriheden i **grundlovens § 77**, jf. **BS-30177/2021-FRB**. Tilsvarende blev forbudsinstituttet i **BS-5808/2018-SHR** anvendt til at beskytte en rent **kontraktuel** rettighed – en fortrolighedsaftale (NDA) – sammenholdt med markedsføringslovens beskyttelse af forretningshemmeligheder.

LOV

[Retsplejeloven § 411, stk. 1-5](#)[Retsplejeloven § 412, stk. 1, 2](#)

PRAKSIS

**Sø- og Handelsretten** · Forbud mod markedsføring af BactoBox-måleudstyr grundet overtrædelse af fortrolighedsaftale (NDA) 14.06.2018

**Byretten** · Forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser – Retten på Frederiksberg, 2022 18.02.2022

## 2012-forbudsreformen: fra fogedret til byrettens retsafdeling og Sø- og Handelsretten

Reglerne om fogedforbud stod indtil 1. juli 2013 i retsplejelovens kapitel 57 (§§ 641-652) og blev administreret af fogedretten. Ved **lov nr. 1387 af 23. december 2012** om ændring af retsplejeloven, lov om retsafgifter, designloven, varemærkeloven, markedsføringsloven og lov om forbud til beskyttelse af forbrugernes interesser (Midlertidige afgørelser om forbud og påbud) blev reglerne flyttet til det nuværende kapitel 40, jf. **LOV nr 1387 af 23/12/2012**. Loven bygger på **Retsplejerådets betænkning nr. 1530/2012 om reform af den civile retspleje VII (Midlertidige afgørelser om forbud og påbud)**.

Af lovforslagets almindelige bemærkninger fremgår formålet:

*"Formålet med lovforslaget er at modernisere og styrke fogedforbudsinstituttet, navnlig med henblik på at indrette procesordningen således, at den afspejler forbudssagernes stigende kompleksitet."*

De væsentligste ændringer var, at kompetencen blev overført fra fogedafdelingen til retsafdelingen, at Sø- og Handelsrettens kompetence blev udvidet svarende til § 225 og § 227, at retsmidlet blev udvidet til også at omfatte **påbud**, at forbudssager kan undergives kollegial behandling og tiltrædes af sagkyndige retsmedlemmer, og at den særskilte **justifikationssag** blev afskaffet til fordel for en pligt til at anlægge selve hovedsagen.

Begrundelsen for kompetenceflytningen var netop bevisbedømmelsen:

*"[K]ravet om, at rekvirenten (dvs. den der begærer retsmidlet anvendt) skal godtgøre eller sandsynliggøre sin ret allerede i forbindelse med forbuddets nedlæggelse, kan medføre en bevisførelse, der ligger udover, hvad fogedretten er*

*indrettet på at behandle. Sagsbehandlingen vil nærme sig procesformen i en almindelig civil sag, og retsafdelingen vil også i almindelighed have større erfaring med hensyn til bevisbedømmelsen i indviklede sager."*

Retsplejerådet lagde afgørende vægt på, at afgørelser om forbud, "der ofte vil kunne have meget stor og indgribende betydning for sagens parter, skal kunne prøves i to instanser uden den begrænsning, der ligger i kravet om, at Procesbevillingsnævnet skal tillade kære". Det er baggrunden for, at Sø- og Handelsrettens forbudskendelser kæres til **landsretten** og ikke til Højesteret. Ved en senere ændring i 2014 (sagstilgangen til Højesteret m.v.) blev [§ 427, stk. 2](#) præciseret, så kære sker til den landsret, i hvis kreds sagen skulle have været anlagt, hvis den ikke var anlagt ved Sø- og Handelsretten:

*"Det foreslås, at afgørelser om forbud og påbud truffet af Sø- og Handelsretten fremover skal kæres til landsretten i den kreds, hvor sagen skulle have været anlagt, hvis sagen ikke var blevet anlagt ved Sø- og Handelsretten, i overensstemmelse med den generelle regel i retsplejelovent § 392 a om kære af Sø- og Handelsrettens kendelser og beslutninger."*

Højesteret har selv omtalt reformen som baggrund for fortolkningen af kapitel 40's kære- og fuldbyrdelsesregler i [BS-57319/2023-HJR](#). Retsplejelovent er senest konsolideret pr. 15. november 2025, og der er ingen vedtagne, men endnu ikke konsoliderede ændringer til kapitel 40.

LOV

[Retsplejelovent § 425, stk. 1](#)
[Retsplejelovent § 427, stk. 2](#)

PRAKSIS

**Højesteret** · Opsættende virkning for sagsomkostninger ved kære af kendelser om midlertidige forbud og påbud 12.03.2024

## § 3 Trekantsbetingelsen i § 413 – kumulativ og med lempet beviskrav

Kernen i kapitel 40 er [retsplejelovent § 413](#):

*"Forbud eller påbud kan meddeles, hvis den part, der anmoder om meddelelse af forbuddet eller påbuddet, godtgør eller sandsynliggør,*

- 1. at parten har den ret, der søges beskyttet ved forbuddet eller påbuddet,*
- 2. at modpartens adfærd nødvendiggør, at der meddeles forbud eller påbud, og*
- 3. at partens mulighed for at opnå sin ret vil forspildes, hvis parten henvises til at afvente twistens retlige afgørelse."*

To forhold er gennemgående i praksis. For det **første** er betingelserne kumulative. Sø- og Handelsretten formulerede det udtrykkeligt i gummiklods-sagen, hvor retten helt undlod at prøve designkrænkelsen, fordi nr. 3 ikke var opfyldt: samtlige forbudsbetingelser i § 413 skal være opfyldt, og da nr. 3 svigtede, nægtedes fremme, jf. [BS-53342/2023-SHR](#).

For det **andet** er beviskravet lempet: rekvirenten skal "godtgøre eller sandsynliggøre", ikke føre fuldt bevis. Det følger direkte af, at afgørelsen er foreløbig og træffes efter en koncentreret bevisførelse, jf. [§ 417, stk. 1](#), hvorefter retten kan afskære bevisførelse, "som findes uforenelig med hensynet til forretningens fremme".

Det lempede beviskrav har sin skarpeste udmøntning i patentsager. I Rivaroxaban-sagskomplekset fastslog Højesteret, at et patent udstedt af Den Europæiske Patentmyndighed og opretholdt af det tekniske appelkammer giver anledning til en **stærk formodning for gyldighed**, som modparten kun kan svække ved at påvise grove eller åbenbare mangler eller væsentlige nye oplysninger, jf. [BS-30976/2025-HJR](#). De generiske

selskaber havde påstået et skærpet beviskrav og fremlagt nye modhold, men Højesteret fandt ikke, at disse kunne gøre appelkammerets afgørelse åbenbart urigtig.

Samme formodningssynspunkt anvendes i 1. instans. I panelbeslag-sagen lagde Sø- og Handelsretten til grund, at der bestod en formodning for patentets gyldighed, som det påhvilede modparten at afkræfte, og ingen af de fremlagte modhold blev anset for nyhedsskadelige, jf. [BS-15935/2025-SHR](#). Landsretten ophævede dog senere forbuddet delvis, jf. [BS-45386/2025-OLR](#) – en påmindelse om, at den foreløbige vurdering af gyldighed og krænkelse reelt kan falde forskelligt ud i to instanser.

|         |                                                                                                                                                |                                              |            |
|---------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------|------------|
| LOV     | <a href="#">Retsplejeloven § 413</a>                                                                                                           | <a href="#">Retsplejeloven § 417, stk. 1</a> |            |
| PRAKSIS | <b>Højesteret</b> · Højesterets stadfæstelse af midlertidigt forbud mod salg af generisk Rivaroxaban i sag om patentkrænkelser                 |                                              | 22.12.2025 |
|         | <b>Landsretten</b> · Østre Landsret ophæver delvist forbud mod panelbeslag i patentsag mellem Viwa Wood og PVH Production                      |                                              | 07.01.2026 |
|         | <b>Sø- og Handelsretten</b> · Sø- og Handelsretten: Forbud mod tre panelbeslag og monteringsvideoer i patentsag om lamelvægsbeslag (DK 181795) |                                              | 26.08.2025 |
|         | <b>Sø- og Handelsretten</b> · Afvisning af midlertidigt forbud på grund af forbudsretlig passivitet i sag om designrettigheder til gummiklods  |                                              | 03.05.2024 |

## § 4 § 413, nr. 1 – sandsynliggørelse af den påberåbte ret

Den første betingelse er, at rekvirenten sandsynliggør at **have** den ret, der søges beskyttet. Bestemmelsen bruges i praksis som en effektiv filtreringsmekanisme, og en betydelig del af de nægtede forbud falder her.

Et klart eksempel er domænesagen om bodyallmind.dk. Rekvirenten havde registreret et **figurmærke**, men Sø- og Handelsretten fastslog, at eneretten hertil alene omfatter den grafiske udformning:

*"... [det] hverken godtgjort eller sandsynliggjort, at Body All Mind ApS har en registreret varemærkerettighed til ordmærket 'body all mind'."*

Retten prøvede dernæst, om der var stiftet ret ved ibrugtagning, men fandt, at brugen ikke havde et omfang ud over det lokalt afgrænsede:

*"På det foreliggende grundlag finder retten dog, at Body All Mind ApS ikke har dokumenteret, at de har udfoldet egentlige bestræbelser på at udbrede kendskabet til varemærket i hele landet."*

Da hverken § 413, nr. 1, eller nr. 3 var opfyldt, blev de sagsøgte frifundet, jf. [BS-7017/2021-SHR](#).

Tilsvarende faldt forbudsansøgningen i fodboldrejse-sagen på nr. 1, fordi rekvirenten ikke havde godtgjort at have erhvervet rettighederne til de omtvistede domænenavne og forretningskendetegn ved et køb fra et konkursbo:

*"Da bevisførelsen i øvrigt ikke ses at kunne føre til en anden vurdering, har TravelGroep under disse omstændigheder ikke godtgjort eller tilstrækkeligt sandsynliggjort at besidde rettigheder til dette domænenavn."*

Se [BS-8660/2022-SHR](#).

Også **aktiv legitimation** prøves under nr. 1. I brætspilsagen om Myretuen var det netop et selvstændigt tvistepunkt, om rekvirenten overhovedet var rette rettighedshaver, jf. [BS-45343/2018-SHR](#). Omvendt kan

påtaleretten hvile på et markedsføringsretligt grundlag uden formelt rettighedsindehav: i hestesadel-sagen var rekvirenten hollandsk distributør og ikke varemærkeindehaver, men Sø- og Handelsretten fandt selskabet påtaleberettiget, fordi parterne som sælgere af hestesadler på det danske marked måtte anses for konkurrenter, jf. [BS-52545/2024-SHR](#).

Rettighedsgrundlaget kan endelig være et **anvendelsesbegrænset produktkrav** i et patent, hvis rækkevidde er omtvistet; i ustekinumab-sagen stadfæstede Østre Landsret Sø- og Handelsrettens afgørelse på netop det grundlag, jf. [BS-38675/2024-OLR](#). Det materielle krænkel sesgrundlag behandles nærmere under [patentret](#), [varemaerkeret](#) og [immaterialret-soe-og-handelsretten](#).

|         |                                                                                                                                                                                                |            |
|---------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|
| LOV     | <a href="#">Retsplejeloven § 413</a>                                                                                                                                                           |            |
| PRAKSIS | <b>Landsretten</b> · Landsretten stadfæster Sø- og Handelsrettens kendelse i sag om anmodning af midlertidige forbud og påbud, baseret på et anvendelsesbegrænset produktkrav i stridspatentet | 10.04.2025 |
|         | <b>Sø- og Handelsretten</b> · Midlertidigt forbud mod vildledende og nedsættende udsagn om hestesadler                                                                                         | 19.03.2025 |
|         | <b>Sø- og Handelsretten</b> · Strid om ophavsret til legeskulpturer og brug af forveksleligt selskabsnavn                                                                                      | 20.12.2024 |
|         | <b>Sø- og Handelsretten</b> · Sag om midlertidigt forbud vedrørende anvendelse af domænenavne og forretningskendetegn i forbindelse med salg af fodboldrejser                                  | 14.12.2022 |
|         | <b>Sø- og Handelsretten</b> · Sag om midlertidigt forbud mod brug af domænenavnet bodyallmind.dk og påståede varemærkerettigheder                                                              | 19.05.2021 |
|         | <b>Sø- og Handelsretten</b> · Sag om forbud mod brætspillet Myretuen: Spørgsmål om ophavsret, varemærker og aktiv legitimation                                                                 | 12.02.2019 |

## § 413, nr. 2 – krænkel sessandsynliggørelse og kravet om, at adfærden nødvendig gør indgrebet

Anden betingelse er, at **modpartens adfærd** nødvendig gør et forbud eller påbud. Betingelsen har to lag: der skal være sandsynliggjort en krænkelse (eller en nært forestående krænkelse), og indgrebet skal være nødvendigt for at standse den.

I Rivaroxaban-sagen var krænkel sesspørgsmålet afgørende. Sø- og Handelsretten havde nægtet fremme den 9. oktober 2024 under henvisning til manglende sandsynliggørelse af krænkelse af kravtræk 1.5 om plasmakoncentrationshalveringstid. Østre Landsret ændrede kendelsen den 13. marts 2025 og meddelte forbud, jf. [BS-52678/2024-OLR](#). Højesteret tiltrådte appelkammerets fortolkning af kravtrækket som "redundant", fordi halveringstiden er en iboende egenskab ved stoffet rivaroxaban, og fastslog derefter, at krænkelsen var sandsynliggjort efter [§ 413, nr. 2](#), jf. [BS-30976/2025-HJR](#).

Nødvendighedsledet vurderes fremadrettet. I hestesadel-sagen formulerede Sø- og Handelsretten det sådan:

*"Da Ingdams uden nedlæggelse af et forbud ikke vil være effektivt afskåret fra fremsættelse af de omtvistede krænkende udsagn til yderligere skade for Custom Zadel s, findes det at være tilfældet. Derfor er også betingelserne i retsplejelovens § 413, nr. 2, og nr. 3, for nedlæggelse af forbud opfyldt."*

Jf. [BS-52545/2024-SHR](#). Nødvendigheden bestod altså i, at modparten ellers frit kunne gentage adfærden.

En erklæring om, at den krænkende adfærd er ophørt, fjerner ikke uden videre aktualiteten. I panelbeslag-sagen påstod modparten afvisning af påstanden om det "gamle panelbeslag", fordi salget angiveligt var indstillet; Sø- og Handelsretten fandt på grundlag af **prøvekøb** foretaget i februar og marts 2025, at rekvirenten fortsat havde en aktuel interesse, og afvisningspåstanden blev ikke taget til følge, jf. [BS-15935/2025-SHR](#).

Omvendt kan en sandsynliggjort rettighed godt være til stede, uden at et forbud er nødvendigt eller berettiget. I sagen om en strukturskrue nægtede Sø- og Handelsretten forbud, selv om produktet nød markedsretlig beskyttelse, jf. [BS-21463/2021-SHR](#), og i en sag om tidligere medarbejderes nystiftede selskab fandt retten ikke grundlag for at afskære det nye firma fra at kontakte den tidligere arbejdsgivers kundekreds, jf. [BS-24202/2025-SHR](#). Den markedsføringsretlige side af sådanne sager behandles under [markedsføeringsret-b2b-illoyal-konkurrence](#).

|         |                                                                                                                                                |            |
|---------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|
| LOV     | <a href="#">Retsplejeloven § 413</a>                                                                                                           |            |
| PRAKSIS | <b>Højesteret</b> · Højesterets stadfæstelse af midlertidigt forbud mod salg af generisk Rivaroxaban i sag om patentkrænkelse                  | 22.12.2025 |
|         | <b>Landsretten</b> · Landsrettens kendelse om midlertidige forbud og påbud i patentsag vedrørende Rivaroxaban                                  | 13.03.2025 |
|         | <b>Landsretten</b> · Stadfæstelse af afgørelse om midlertidigt forbud og påbud i patentsag                                                     | 22.12.2021 |
|         | <b>Sø- og Handelsretten</b> · Forbud nægtet: Tidligere medarbejderes nye firma ikke afskåret fra at kontakte kundekreds                        | 16.09.2025 |
|         | <b>Sø- og Handelsretten</b> · Sø- og Handelsretten: Forbud mod tre panelbeslag og monteringsvideoer i patentsag om lamelvægsbeslag (DK 181795) | 26.08.2025 |
|         | <b>Sø- og Handelsretten</b> · Midlertidigt forbud mod vildledende og nedsættende udsagn om hestesadler                                         | 19.03.2025 |
|         | <b>Sø- og Handelsretten</b> · Sø- og Handelsretten afviser forbud mod salg af strukturskrue trods markedsretlig beskyttelse                    | 09.05.2022 |

## § 6 § 413, nr. 3 – forbudsretlig passivitet som den hyppigste hindring

Tredje betingelse – at retten forspildes, hvis parten henvises til at afvente tvistens retlige afgørelse – er i praksis blevet omdrejningspunktet for læren om **forbudsretlig passivitet**. Ræsonnementet er, at et midlertidigt forbud er et supplement til almindelig rettergang, som alene skal hindre retstab; har rettighedshaveren selv ventet længe, viser det, at et retstab ikke er nært forestående.

I gummiklods-sagen var der forløbet ca. 16 måneder fra påkravet til forbudsbegæringen. Sø- og Handelsretten udtalte:

*"Henset til den tid, der er forløbet, fra DGI afgav påkrav til Polytech den 29. juni 2022 og frem til indlevering af forbudsbegæring den 26. oktober 2023 – ca. 16 måneder – vurderer retten, at der herved fra sagsøgers side forløb væsentlig længere tid, end det med rimelighed var nødvendigt for at iværksætte foreløbige retslige skridt gennem anlæggelse af en forbudssag."*

Afgørende var, at rekvirenten havde valgt at afvente EUIPO's afgørelse i en ophævelsessag. Retten fastslog, at dette ikke var en gyldig undskyldning, fordi designforordningen netop tillader foreløbige retsmidler under en udskudt civil sag, jf. [BS-53342/2023-SHR](#).

Samme resultat i **hejs.dk**-sagen, hvor forbudsanmodningen blev afvist netop på grund af passivitet, jf. [BS-31266/2019-SHR](#).

Højesteret har bekræftet doktrinen på det højeste niveau i sagen om Verner Panton-varemærkerne, hvor forbuddet blev afvist alene på grundlag af forbudsretlig passivitet efter [§ 413, stk. 1](#) sammenholdt med markedsføringslovens generalklausul, jf. [BS-48872/2021-HJR](#).

Allerede i Kokkedal Slot-sagen – kort efter reformens ikrafttræden – anvendte Sø- og Handelsretten hastighedskravet som selvstændig fremmehindring, idet rekvirenten havde rejst indsigelser i 2007, 2009 og 2011 uden at følge dem op:

*"På baggrund af det beskrevne forløb er det rettens opfattelse, at Sagsøger ikke har godtgjort, at hendes mulighed for at opnå sin ret vil forspildes ved at afvente en retlig afgørelse af de foreliggende tvistepunkter, jf. retsplejelovens § 413, nr. 3."*

Jf. [BS-2/2013-SHR](#).

| Sag                                               | Passivitetsperiode                                 | Udfald               |
|---------------------------------------------------|----------------------------------------------------|----------------------|
| <a href="#">BS-2/2013-SHR</a> (Kokkedal Slot)     | Indsigelser fra 2007/2009/2011, begæring juli 2013 | Ikke fremmet         |
| <a href="#">BS-31266/2019-SHR</a> (hejs.dk)       | Langvarig passivitet                               | Afvist               |
| <a href="#">BS-48872/2021-HJR</a> (Verner Panton) | Forbudsretlig passivitet                           | Afvist af Højesteret |
| <a href="#">BS-53342/2023-SHR</a> (gummiklods)    | Ca. 16 mdr. fra påkrav                             | Ikke fremmet         |

En del af den samme vurdering er, om rekvirenten kan henvises til en **almindelig retssag** uden retstab.

I bodyallmind.dk-sagen var det netop den manglende redegørelse for et retstab, der – sammen med den manglende varemærkeret – førte til frifindelse, jf. [BS-7017/2021-SHR](#).

## LOV

[Retsplejeloven § 413](#)

## PRAKSIS

|                                                                                                                                               |            |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|
| <b>Højesteret</b> · Højesterets afvisning af midlertidigt forbud grundet forbudsretlig passivitet i sag om Verner Panton-varemærker           | 02.06.2023 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Afvisning af midlertidigt forbud på grund af forbudsretlig passivitet i sag om designrettigheder til gummiklods | 03.05.2024 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Sag om midlertidigt forbud mod brug af domænenavnet bodyallmind.dk og påståede varemærkerrettigheder            | 19.05.2021 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Kendelse om midlertidigt forbud vedrørende varemærket hejs.dk afvist grundet passivitet                         | 18.11.2019 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Forbudssag vedrørende brug af varemærket "Kokkedal Slot"                                                        | 22.11.2013 |

## § 7 Nægtelsesgrundene og interesseafvejningen i § 414

Selv når § 413 er opfyldt, kan forbud nægtes efter [retsplejelovens § 414](#). Bestemmelsen indeholder to forskellige regler:

- **§ 414, stk. 1** – en *skal*-regel: forbud kan ikke meddeles, "når det skønnes, at lovens almindelige regler om straf og erstatning og eventuelt en af modparten tilbudt sikkerhed yder parten tilstrækkeligt værn".
- **§ 414, stk. 2** – en *kan*-regel (proportionalitet): retten kan nægte forbud, "hvis det vil påføre modparten skade eller ulempe, der står i åbenbart misforhold til partens interesse i meddelelse af forbuddet eller påbuddet".

I praksis er tærsklen for stk. 1 høj. I hestesadel-sagen afviste Sø- og Handelsretten synspunktet med den begrundelse, at de almindelige regler om straf og erstatning ikke ydede rekvirenten tilstrækkeligt værn, når modparten ellers ikke ville være effektivt afskåret fra at gentage de nedsættende udsagn, jf. [BS-52545/2024-SHR](#). Sammenhængen mellem stk. 1 og sikkerhedsstillelse er i øvrigt udtrykkelig: afværges forbuddet ved en af modparten tilbudt sikkerhed, gælder erstatningsreglerne i [§ 428](#) tilsvarende, jf. [§ 428, stk. 5](#).

Interesseafvejningen efter stk. 2 er navnlig påberåbt i lægemiddel- og patentsager, hvor et forbud kan lukke et helt produktsalg. Østre Landsret prøvede udtrykkeligt [§ 414, stk. 2](#) i Rivaroxaban-sagen og meddelte alligevel forbud mod sikkerhedsstillelse, jf. [BS-52678/2024-OLR](#). Ordlyden – "åbenbart misforhold" – indebærer, at der skal mere til end en betydelig kommerciel ulempe for modparten; at et generisk lægemiddel må trækkes af markedet, er ikke i sig selv nok.

Proportionalitetsbetragtningen genfindes i den administrative vejledningslitteratur om håndhævelse, hvor det (under den tidligere kapitel 57-ordning) blev udtrykt således, at forbud kan nægtes, "hvis der er betydelig diskrepans mellem de mulige skadevirkninger for virksomheden og interessen i at få nedlagt forbud", jf. [Vejledning om håndhævelse af miljøbeskyttelsesloven](#). Vejledningen henviser til de nu ophævede regler i kapitel 57, men afvejningskriteriet er materielt videreført i [§ 414, stk. 2](#).

|         |                                                                                                               |                                               |
|---------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------|
| LOV     | <a href="#">Retsplejelovent § 414, stk. 1, 2</a>                                                              | <a href="#">Retsplejelovent § 428, stk. 5</a> |
| PRAKSIS | <b>Landsretten</b> · Landsrettens kendelse om midlertidige forbud og påbud i patentsag vedrørende Rivaroxaban | 13.03.2025                                    |
|         | <b>Sø- og Handelsretten</b> · Midlertidigt forbud mod vildledende og nedsættende udsagn om hestesadler        | 19.03.2025                                    |
|         | <b>Sø- og Handelsretten</b> · Afgørelse om midlertidigt forbud og påbud vedrørende varemærket ENDURANCE       | 21.01.2020                                    |

## § 8 Sikkerhedsstillelse efter § 415 – rettens skøn over art og størrelse

[Retsplejelovent § 415](#) giver retten adgang til at gøre forbuddet betinget af, at rekvirenten stiller sikkerhed for den skade og ulempe, som forbuddet kan påføre modparten. Retten bestemmer selv sikkerhedens **art og størrelse**, jf. [§ 415, stk. 2](#), og forbuddet meddeles først, når sikkerheden er stillet, jf. [§ 415, stk. 3](#). Efter [§ 415, stk. 4](#) kan parterne aftale, at forbud kan meddeles uden sikkerhedsstillelse – og mellem **erhvervsdrivende** kan en sådan aftale om erhvervsforhold indgås allerede før tvisten er opstået, dog med adgang for retten til undtagelsesvis at se bort fra aftalen, hvis hensynet til den ene part i særlig grad taler herfor.

Fastsættelsen er skønsmæssig og bygger typisk på modpartens omsætnings- og fortjenestetal. I panelbeslag-sagen fastsatte Sø- og Handelsretten sikkerheden "skønsmæssigt til 750.000 kr. på grundlag af oplysninger om Viwa Woods fortjeneste og salgsstatistikker", og forbuddet blev udtrykkeligt betinget:

*"Hvis PVH Production A/S senest den 9. september 2025 stiller sikkerhed på 750.000 kr., vil retten meddele følgende forbud og påbud [...]"*

Jf. [BS-15935/2025-SHR](#).

Størrelsen er ofte et selvstændigt stridspunkt. I Rivaroxaban-sagen påstod de generiske selskaber en sikkerhedsstillelse på mindst 200 mio. kr.; Østre Landsret og Højesteret fastsatte den til **5 mio. kr. pr. sagsøger**, jf. [BS-30976/2025-HJR](#). Afstanden mellem påstand og resultat illustrerer, at retten ikke fastsætter sikkerheden

som en fuld forhåndsdækning af modpartens tabspotentiale, men som et skøn over den påregnelige skade og ulempe.

Omvendt kan sikkerhedsstillelse helt undlades. I hestesadel-sagen afviste Sø- og Handelsretten en påstand om sikkerhed på 200.000 kr.:

*"Der er ikke påvist en sådan skade eller ulempe for Ingdams ved ikke at kunne fremsætte de omtvistede udsagn, at der er grundlag for at stille krav om sikkerhedsstillelse fra Custom Zadel som betingelse for nedlæggelse af forbuddet."*

Jf. [BS-52545/2024-SHR](#). Et forbud mod at gentage nedsættende udsagn påfører nemlig ikke i sig selv modparten et driftstab.

Spørgsmål om ændring af en allerede fastsat sikkerhed har været rejst allerede under den tidligere fogedforbudsordning, jf. [T-14-08](#), hvor en påstand om forhøjelse af sikkerhedsstillelsen blev afvist. Sikkerhedsstillelse indgik ligeledes som selvstændigt element i [BS-38462/2019-SHR](#) og i [BS-30177/2021-FRB](#).

Sikkerhedsstillelsen har direkte hjemmel i [håndhævelsesdirektivets artikel 9, stk. 6](#), hvorefter de foreløbige foranstaltninger kan gøres betinget af, at rekvirenten stiller tilstrækkelig sikkerhed med henblik på eventuel kompensation af rekvisitus' tab.

## LOV

[Retsplejeloven § 415, stk. 1-4](#)

## PRAKSIS

|                                                                                                                                                |            |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|
| <b>Højesteret</b> · Højesterets stadfæstelse af midlertidigt forbud mod salg af generisk Rivaroxaban i sag om patentkrænkelse                  | 22.12.2025 |
| <b>Landsretten</b> · Østre Landsret ophæver delvist forbud mod panelbeslag i patentsag mellem Viwa Wood og PVH Production                      | 07.01.2026 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Sø- og Handelsretten: Forbud mod tre panelbeslag og monteringsvideoer i patentsag om lamelvægsbeslag (DK 181795) | 26.08.2025 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Midlertidigt forbud mod vildledende og nedsættende udsagn om hestesadler                                         | 19.03.2025 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Afgørelse om midlertidigt forbud og påbud vedrørende varemærket ENDURANCE                                        | 21.01.2020 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Afvisning af påstand om forhøjelse af sikkerhedsstillelse i forbudssag                                           | 28.09.2010 |
| <b>Byretten</b> · Forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser – Retten på Frederiksberg, 2022                                      | 18.02.2022 |

## § 9 Retsmødet, bevisførelsen og ex parte-forbud efter §§ 417-418

Anmodningen behandles i et retsmøde, "hvor den fornødne bevisførelse finder sted", jf. [§ 417, stk. 1](#). Retten kan afskære bevisførelse, der er uforenelig med hensynet til forretningens fremme, og [§ 344](#) om bevisbedømmelsen finder tilsvarende anvendelse. Sagsformen ligger dermed tæt på en almindelig civil hovedforhandling, men med et kompressionshensyn indbygget.

Modparten skal så vidt muligt underrettes om tid og sted, jf. [§ 417, stk. 3](#), men underretning kan **undlades**:

*"Underretning kan dog undlades, hvis retten finder det ubetænkeligt at afholde mødet uden forudgående meddelelse til modparten, eller hvis det må antages, at formålet med forbuddet eller påbuddet vil forspildes, hvis modparten underrettes."*

Dette er den danske udmøntning af [håndhævelsesdirektivets artikel 9, stk. 4](#), hvorefter foreløbige foranstaltninger i givet fald kan træffes, uden at modparten høres, "især hvis en forsinkelse vil påføre

rettighedshaveren et uopretteligt tab", mod at de berørte parter underrettes senest umiddelbart efter gennemførelsen og har krav på efterfølgende prøvelse under iagttagelse af høringsretten.

Udebliver modparten, kan anmodningen imødekommes, hvis den er tilstrækkeligt begrundet i sagsfremstillingen og det i øvrigt fremkomme, og parten er lovligt tilsagt eller underretning er undladt efter § 417, stk. 3, 3. pkt., jf. § 418, stk. 2. Udebliver derimod **rekvirenten**, afvises anmodningen, jf. § 418, stk. 1.

Habilitetsreglerne gælder fuldt ud i forbudssager, og en inhabilitetsindsigelse kan rejses selvstændigt under en sag om ophævelse af et meddelt forbud, jf. BS-41319/2018-SHR, hvor retsplejelovens §§ 61 og 66 blev sammenholdt med § 426, stk. 2.

Også under **kærebehandlingen** gælder et kontradiktionsprincip, selv om fristerne er korte. Højesteret fastslog i Spatz Medical-sagen:

*"Højesteret finder, at der trods ordlyden af retsplejelovens § 397, stk. 1, gælder et princip om kontradiktion, som indebærer, at en part i en kæresag skal have mulighed for at kommentere modpartens skriftlige indlæg, jf. herved også Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 6."*

Konkret var kravet dog opfyldt, fordi kærrende havde haft to hele hverdage til at reagere eller anmode om ny frist:

*"På den baggrund finder Højesteret, at landsretten ikke har begået rettergangsfejl ved at afsige kendelse som sket."*

Jf. BS-49705/2020-HJR.

LOV

Retsplejeloven § 417, stk. 1, 3

Retsplejeloven § 418, stk. 1, 2

Retsplejeloven § 426, stk. 2

**PRAKSIS** **Højesteret** · Højesterets vurdering af kontradiktion og sagsbehandlingstid i kæresager om midlertidige forbud 04.05.2021

**Sø- og Handelsretten** · Inhabilitetsindsigelse i sag om ophævelse af midlertidigt forbud 16.11.2018

## § 10 Påstandens klarhed og aktualitet som selvstændig fremmehindring

En forbudspåstand skal kunne omsættes til en tvangsfuldbyrdelig og strafsanktioneret konklusion. Det følger af systematikken i kapitel 40: forbuddet fuldbyrdes af fogedretten efter § 424, og forsætlig overtrædelse er strafbar efter § 430. Derfor prøver retterne påstandens præcision som et selvstændigt punkt – uafhængigt af § 413.

Den klareste formulering findes i Kokkedal Slot-sagen:

*"Retten finder, at Sagsøgers forbudspåstand samlet set savner klarhed. Formuleringen '... i nogle sammenhænge, såvel digitalt som fysisk ...' gør i sig selv påstandens rækkevidde ubestemt."*

og videre:

*"Efter en samlet vurdering finder retten herefter, at forbudspåstanden, som den foreligger, ikke udgør et egnet grundlag for en materiel behandling af sagens problemstillinger, ligesom den ikke vil kunne være basis for en konklusion i en forbudskendelse. Forbudspåstanden kan derfor allerede af den grund ikke fremmes."*

Jf. BS-2/2013-SHR. Retten fandt tillige, at en del af påstanden savnede **aktualitet**, fordi den rettede sig mod en e-mailadresse, ingen af de sagsøgte brugte, og mod restaurationsdrift, der foregik under et andet navn.

Samme synspunkt slog igennem i Spatz Medical-sagen, hvor Sø- og Handelsretten afviste sagen den 28. august 2020, fordi påstandene var **for brede og ubestemte** – en afvisning, der blev stadfæstet af Østre Landsret og indirekte af Højesteret, jf. [BS-49705/2020-HJR](#).

Endelig viser panelbeslag-sagen, at præcisionskravet også gælder påstande rettet mod **kommunikationsmateriale**: Sø- og Handelsretten afviste rekvirentens principale påstand om forbud mod visning af monteringsvejledninger, fordi påstanden ikke havde "den fornødne klarhed til at danne grundlag for en tvangsfuldbyrdelig og strafsanktioneret afgørelse", mens den subsidiære, mere præcise påstand blev taget til følge, jf. [BS-15935/2025-SHR](#). I samme sag blev en påstand om beslaglæggelse efter [§ 423](#) afvist, fordi de omhandlede 3D-printere tilhørte et selskab, der ikke var part i sagen.

|         |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  |                                      |                                              |
|---------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------------------------------|----------------------------------------------|
| LOV     | <a href="#">Retsplejeloven § 423</a>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             | <a href="#">Retsplejeloven § 424</a> | <a href="#">Retsplejeloven § 430, stk. 1</a> |
| PRAKSIS | <b>Højesteret</b> · Højesterets vurdering af kontradiktion og sagsbehandlingstid i kæresager om midlertidige forbud 04.05.2021<br><b>Sø- og Handelsretten</b> · Sø- og Handelsretten: Forbud mod tre panelbeslag og monteringsvideoer i patentsag om lamelvægsbeslag (DK 181795) 26.08.2025<br><b>Sø- og Handelsretten</b> · Forbudssag vedrørende brug af varemærket "Kokkedal Slot" 22.11.2013 |                                      |                                              |

## § 11 Hovedsagen efter § 425 og ophævelse/bortfald efter § 426

Med 2012-reformen blev den klassiske **justifikationssag** afskaffet. I stedet skal rekvirenten anlægge sagen om selve den påståede rettighed. Efter [§ 425, stk. 1](#) gælder:

*"Hvis sag om den rettighed, der påstås krænkert, ikke allerede er anlagt ved en dansk eller udenlandsk domstol eller indledt ved en voldgiftsret, skal den, der har anmodet om meddelelse af forbud eller påbud, inden 2 uger efter at afgørelsen om at meddele forbud eller påbud er endelig, anlægge eller indlede en sådan sag."*

Fristen løber fra det tidspunkt, hvor forbudsafgørelsen er **endelig** – ikke fra kendelsens afsigelse. Reglen gælder tilsvarende, når forbuddet er afværget ved sikkerhedsstillelse, jf. [§ 425, stk. 2](#), og kan fraviges ved aftale, dog først efter at der er truffet endelig afgørelse om at meddele forbud, jf. [§ 425, stk. 3](#). Bestemmelsen gennemfører [håndhævelsesdirektivets artikel 9, stk. 5](#), hvorefter foranstaltningerne skal ophæves, hvis rekvirenten ikke inden for en rimelig frist anlægger sag om realiteten.

Forsømmes fristen, er sanktionen ophævelse. Efter [§ 426, stk. 2](#) kan et forbud eller påbud ophæves helt eller delvis, hvis (1) betingelserne ikke længere er opfyldt, (2) rekvirenten **utilbørligt forhæler** sagen, eller (3) sag efter § 425 ikke anlægges rettidigt, hæves eller afvises. Forbuddet **bortfalder** desuden efter [§ 426, stk. 4](#), når der er afsagt dom i sagen om rettigheden, og anke ikke er iværksat inden ankefristens udløb. Inden ophævelse skal retten så vidt muligt give rekvirenten lejlighed til at udtale sig, jf. [§ 426, stk. 6](#).

Fristberegningen efter § 425 er blevet et selvstændigt tvistetema. I sagskomplekset om et forbud mod salg af en sko afviste Sø- og Handelsretten en anmodning om ophævelse, fordi hovedsagen var anlagt rettidigt, jf. [BS-5433/2025-SHR](#) – afgørelsen anvender netop [§ 425, stk. 1](#), [§ 426, stk. 2](#) og [§ 427, stk. 2](#). Spørgsmålet blev rejst igen i samme sagskompleks, jf. [BS-5433/2025-SHR](#), hvor også [§ 426, stk. 5](#) om den skriftlige ophævelsesanmodning og [§ 366](#) indgik. Mønsteret er, at modparten typisk angriber forbuddet ad denne vej frem for at føre en fornyet realitetsdiskussion.

Også i landsretspraksis indgår § 425 som en integreret del af forbudsprøvelsen, jf. [BS-25520/2022-OLR](#), hvor Østre Landsret stadfæstede midlertidige forbud og påbud i en patent- og brugsmodelsag.

|         |                                                                                                                                              |                                                 |            |
|---------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------|------------|
| LOV     | <a href="#">Retsplejeloven § 425, stk. 1-3</a>                                                                                               | <a href="#">Retsplejeloven § 426, stk. 2, 4</a> |            |
| PRAKSIS | <b>Landsretten</b> · Stadfæstelse af midlertidige forbud og påbud vedrørende krænkelse af patent- og brugsmodelrettigheder                   |                                                 | 20.10.2023 |
|         | <b>Sø- og Handelsretten</b> · Sag om ophævelse af midlertidigt forbud mod GANNI-sko grundet påstået fristoverskridelse for anlæg af hovedsag |                                                 | 06.08.2025 |
|         | <b>Sø- og Handelsretten</b> · Sø- og Handelsretten fastholder midlertidigt forbud mod skodesign efter tvist om tidsfrister                   |                                                 | 30.06.2025 |
|         | <b>Sø- og Handelsretten</b> · Inhabilitetsindsigelse i sag om ophævelse af midlertidigt forbud                                               |                                                 | 16.11.2018 |

## Kæreadgangen i § 427 – instansfølge, manglende opsættende § 12 virkning og omkostningsdelen

Byrettens afgørelser om forbud og påbud træffes ved kendelse, der kan kæres efter kapitel 53, jf. [§ 427, stk. 1](#). Sø- og Handelsrettens afgørelser kæres til den landsret, i hvis kreds sagen skulle have været anlagt, hvis den ikke var anlagt ved Sø- og Handelsretten, jf. [§ 427, stk. 2](#). Kæreadgangen omfatter udtrykkeligt både selve forbudsafgørelsen, afgørelser om **ophævelse** og en selvstændig afgørelse om **sagsomkostninger**.

Begge stykker slutter med samme sætning: *kære har ikke opsættende virkning for afgørelsen om forbud eller påbud*. Et meddelt forbud virker altså straks, uanset kære – hvilket er hele pointen med et hasteretsmiddel.

Højesteret har imidlertid præciseret rækkevidden af denne regel. I [BS-57319/2023-HJR](#) fastslog Højesteret, at undtagelsen i § 427, stk. 1, 2. pkt., alene angår **selve forbuds- eller påbudsafgørelsen**. Omkostningsafgørelsen efter [§ 421](#) følger derimod de almindelige fuldbyrdelsesregler i [§ 480, stk. 5](#) og [§ 481](#), således at kære iværksat inden fuldbyrdelsesfristens udløb får opsættende virkning for omkostningsdelen. Sondringen er praktisk vigtig: den kærende skal efterleve forbuddet straks, men behøver ikke betale de tilkendte omkostninger, mens kæremålet verserer.

Instansfølgen i praksis er, at Sø- og Handelsrettens forbudskendelser prøves af Østre Landsret, og at Højesteret kun kommer ind i billedet efter tredjeinstansbevilling. Rivaroxaban-forløbet er illustrativt: Sø- og Handelsretten nægtede fremme, Østre Landsret meddelte forbud ved kendelse af 13. marts 2025, jf. [BS-52678/2024-OLR](#), og Højesteret stadfæstede, jf. [BS-30976/2025-HJR](#). Tilsvarende kærespor ses i [BS-38675/2024-OLR](#), [BS-16491/2021-OLR](#), [BS-22570/2025-OLR](#) og [BS-45386/2025-OLR](#).

De processuelle regler i kapitel 53 gælder i øvrigt fuldt ud, herunder 10-dagesfristen for skriftlige indlæg i [§ 397, stk. 1](#), jf. henvisningskæden i § 427, stk. 2, 2. pkt., og [§ 587, stk. 1](#), som anvendt i [BS-49705/2020-HJR](#). Den almindelige kæreordning og reglerne om tredjeinstansbevilling behandles under **kaereadgang**.

|         |                                                                                                                               |                                                 |            |
|---------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------|------------|
| LOV     | <a href="#">Retsplejeloven § 421</a>                                                                                          | <a href="#">Retsplejeloven § 427, stk. 1, 2</a> |            |
| PRAKSIS | <b>Højesteret</b> · Højesterets stadfæstelse af midlertidigt forbud mod salg af generisk Rivaroxaban i sag om patentkrænkelse |                                                 | 22.12.2025 |
|         | <b>Højesteret</b> · Opsættende virkning for sagsomkostninger ved kære af kendelser om midlertidige forbud og påbud            |                                                 | 12.03.2024 |
|         | <b>Højesteret</b> · Højesterets vurdering af kontradiktion og sagsbehandlingstid i kæresager om midlertidige forbud           |                                                 | 04.05.2021 |

|                                                                                                                                                                                                |            |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|
| <b>Landsretten</b> · Østre Landsret ophæver delvist forbud mod panelbeslag i patentsag mellem Viwa Wood og PVH Production                                                                      | 07.01.2026 |
| <b>Landsretten</b> · Østre Landsret stadfæster afslag på midlertidigt forbud mod Abacus Medicines tillægsetikettering af Pifeltros indre emballage                                             | 26.11.2025 |
| <b>Landsretten</b> · Landsretten stadfæster Sø- og Handelsrettens kendelse i sag om anmodning af midlertidige forbud og påbud, baseret på et anvendelsesbegrænset produktkrav i stridspatentet | 10.04.2025 |
| <b>Landsretten</b> · Landsrettens kendelse om midlertidige forbud og påbud i patentsag vedrørende Rivaroxaban                                                                                  | 13.03.2025 |
| <b>Landsretten</b> · Stadfæstelse af afgørelse om midlertidigt forbud og påbud i patentsag                                                                                                     | 22.12.2021 |

## § 13 Sagsomkostninger efter § 421 og håndhævelsesdirektivets artikel 14

Efter [retsplejelovens § 421](#) træffer retten afgørelse om omkostningerne ved forbudsafgørelsen efter reglerne i kapitel 30. Er sag om rettigheden allerede anlagt, kan retten henskyde omkostningsspørgsmålet til afgørelsen i den verserende sag.

I immaterialretssager suppleres kapitel 30 af [håndhævelsesdirektivets artikel 14](#) som fortolket i EU-Domstolens dom i **C-57/15 (United Video Properties)**: en væsentlig del af den vindende parts rimelige udgifter skal bæres af den tabende part. Det princip anvendes udtrykkeligt af både Sø- og Handelsretten og Østre Landsret:

| Sag                                     | Instans              | Tilkendte omkostninger                                           |
|-----------------------------------------|----------------------|------------------------------------------------------------------|
| <b>BS-15935/2025-SHR</b> (panelbeslag)  | Sø- og Handelsretten | 530.366,40 kr., heraf 225.000 kr. til ekstern patentagentbistand |
| <b>BS-53342/2023-SHR</b> (gummiklods)   | Sø- og Handelsretten | 100.000 kr. til den vindende modpart                             |
| <b>BS-22570/2025-OLR</b> (Pifeltro)     | Østre Landsret       | 250.000 kr.                                                      |
| <b>BS-29922/2024-OLR</b> (Sport Direct) | Østre Landsret       | 40.000 kr. i forbudsdelen                                        |
| <b>BS-30976/2025-HJR</b> (Rivaroxaban)  | Højesteret           | 1.500.000 kr. pr. selskab                                        |

Se [BS-15935/2025-SHR](#), [BS-53342/2023-SHR](#), [BS-22570/2025-OLR](#), [BS-29922/2024-OLR](#) og [BS-30976/2025-HJR](#).

Direktivets artikel 14 er dog ikke en blankocheck. I Rivaroxaban-sagen **reducerede** Højesteret den tilkendte omkostningsdækning under henvisning til rekvirentens omfattende og delvist overflødige bevisførelse om halveringstiden. Det harmonerer med [håndhævelsesdirektivets artikel 3, stk. 2](#), hvorefter retsmidlerne skal stå i et rimeligt forhold til krænkelsen og anvendes med garanti mod misbrug.

I mindre forbudssager fastsættes omkostningerne mere beskeden – fx 22.500 kr. til hver af to sagsøgte i [BS-7017/2021-SHR](#), 64.011,04 kr. i [BS-52545/2024-SHR](#), 50.000 kr. i [BS-8660/2022-SHR](#) og 25.000 kr. i [BS-2/2013-SHR](#).

|         |                                                                                                                                                    |            |
|---------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|
| LOV     | <a href="#">Retsplejeloven § 421</a>                                                                                                               |            |
| PRAKSIS | <b>Højesteret</b> · Højesterets stadfæstelse af midlertidigt forbud mod salg af generisk Rivaroxaban i sag om patentkrænkelser                     | 22.12.2025 |
|         | <b>Landsretten</b> · Østre Landsret: Varemærket "Sport Direct" begrænses yderligere i klasse 25 og 28 – forbud mod Sportmaster opretholdes         | 15.12.2025 |
|         | <b>Landsretten</b> · Østre Landsret stadfæster afslag på midlertidigt forbud mod Abacus Medicines tillægsetikettering af Pifeltros indre emballage | 26.11.2025 |

|                                                                                                                                                               |            |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Sø- og Handelsretten: Forbud mod tre panelbeslag og monteringsvideoer i patentsag om lamelvægsbeslag (DK 181795)                | 26.08.2025 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Midlertidigt forbud mod vildledende og nedsættende udsagn om hestesadler                                                        | 19.03.2025 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Afvisning af midlertidigt forbud på grund af forbudsretlig passivitet i sag om designrettigheder til gummiklods                 | 03.05.2024 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Sag om midlertidigt forbud vedrørende anvendelse af domænenavne og forretningskendetegn i forbindelse med salg af fodboldrejser | 14.12.2022 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Sag om midlertidigt forbud mod brug af domænenavnet bodyallmind.dk og påståede varemærkerettigheder                             | 19.05.2021 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Forbudssag vedrørende brug af varemærket "Kokkedal Slot"                                                                        | 22.11.2013 |

## Fuldbyrdelse efter § 424, straf efter § 430 og erstatning for uberettiget forbud efter § 428

§ 14

Selv om kompetencen til at *meddele* forbud i 2013 blev flyttet til retsafdelingen, ligger **fuldbyrdelsen** fortsat i fogedretten: "Bistand til opretholdelse eller gennemførelse af et meddelt forbud eller påbud ydes af fogedretten efter reglerne i kapitel 57", jf. [§ 424](#). Fogedrettens del af forløbet behandles nærmere under [fogedretsbehandling](#). Østre Landsret inddrog udtrykkeligt både § 424 og § 430 i Rivaroxaban-kendelsen, jf. [BS-52678/2024-OLR](#).

Overtrædelse er strafsanktioneret. Efter [§ 430, stk. 1](#) kan den, der **forsætligt** overtræder et forbud eller påbud, idømmes bøde eller fængsel indtil 4 måneder og i forbindelse hermed dømmes til at betale erstatning – og sagen anlægges af *den part, der har opnået forbuddet*, ikke af anklagemyndigheden. Efter [§ 430, stk. 2](#) gælder det samme for den, der forsætligt yder bistand til overtrædelsen, og efter [§ 430, stk. 3](#) kan straf- og erstatningsspørgsmålet udsættes, indtil sagen om rettigheden er afgjort. Der findes ingen rigsadvokatmeddelelse med strafudmålingstakster for § 430 – sanktionen fastsættes konkret af retten i den privat anlagte sag.

Den anden side af risikofordelingen er rekvirentens **objektive ansvar** efter [§ 428](#):

*"Den, som har opnået et forbud eller påbud på grundlag af en rettighed, som viser sig ikke at bestå, skal betale modparten erstatning for tab og godtgørelse for tort."*

Ansvaret gælder også, når forbuddet bortfalder eller ophæves på grund af efterfølgende omstændigheder, hvis det må antages, at rettigheden ikke bestod. Har retten kun bestået i mindre omfang, skal rekvirenten erstatte det tab, der følger af, at forbuddet har haft for stor udstrækning, jf. [§ 428, stk. 2](#). Er forbuddet ulovligt af andre grunde, indtræder ansvar, hvis rekvirenten *burde have undladt* at begære forbud, jf. [§ 428, stk. 3](#). Kravet kan gøres gældende som modkrav i den verserende sag eller ved selvstændigt søgsmål, der skal anlægges inden **3 måneder** efter ophævelsen eller bortfaldet, jf. [§ 428, stk. 4](#), og ophæves forbuddet under kære, kan erstatning tillægges direkte i kæresagen, jf. [§ 428, stk. 6](#).

Bestemmelsen gennemfører [håndhævelsesdirektivets artikel 9, stk. 7](#). Kombinationen af sikkerhedsstillelse efter § 415 og erstatningsansvar efter § 428 udgør systemets modvægt til det lempede beviskrav i § 413: rekvirenten kan få et hurtigt indgreb på et foreløbigt grundlag, men bærer den økonomiske risiko, hvis grundlaget viser sig ikke at holde.

Endelig indeholder [§ 429](#) reglerne om, hvad der skal ske med beslaglagt rørligt gods – tilbagegivelse, udlevering til rettighedshaveren eller konfiskation, herunder mulighed for at anvende det konfiskerede til dækning af rekvirentens erstatningskrav.

LOV

[Retsplejelovent § 424](#)[Retsplejelovent § 428, stk. 1-6](#)[Retsplejelovent § 429](#)[Retsplejelovent § 430, stk. 1-3](#)

PRAKSIS

**Landsretten** · Landsrettens kendelse om midlertidige forbud og påbud i patentsag vedrørende Rivaroxaban

13.03.2025

## § 15 EU-retlig ramme: håndhævelsesdirektivets artikel 9 og afvisning af præjudiciel forelæggelse

For immaterialretssagerne – som udgør hovedparten af praksis – skal kapitel 40 fortolkes i lyset af [håndhævelsesdirektivet \(2004/48/EF\) artikel 9](#) om foreløbige og retsbevarende foranstaltninger. Direktivet forudsætter, at retterne kan udstede foreløbige påbud for at forhindre en nært forestående krænkelse eller forbyde en fortsættelse af en påstået krænkelse, jf. [artikel 9, stk. 1, litra a](#), og at beviskravet er et sandsynlighedskrav:

*"De retslige myndigheder skal [...] have beføjelse til at kræve, at rekvirenten fremlægger alt bevismateriale, som er rimeligt tilgængeligt, således at de med tilstrækkelig stor sikkerhed kan fastslå, at rekvirenten er rettighedshaveren, og at rettighedshaverens rettigheder krænkes, eller at en sådan krænkelse er nært forestående."*

Dette svarer materielt til "godtgør eller sandsynliggør" i [§ 413](#). Direktivets øvrige elementer er ligeledes genkendelige i kapitel 40: ex parte-adgangen i stk. 4 ([§ 417, stk. 3](#)), fristen for at anlægge realitetssagen i stk. 5 ([§ 425](#)), sikkerhedsstillelsen i stk. 6 ([§ 415](#)) og erstatningsansvaret i stk. 7 ([§ 428](#)).

Et selvstændigt spørgsmål er, om en dansk ret bør **forelægge** fortolkningsspørgsmål for EU-Domstolen under en forbudssag. Praksis er tilbageholdende. Højesteret afviste anmodningen om præjudiciel forelæggelse i Rivaroxaban-sagen med den begrundelse, at karakteren af en midlertidig forbudssag ikke harmonerer med en langvarig EU-domstolsbehandling, og at der ikke var rimelig tvivl om forståelsen af EU-retten, jf. [BS-30976/2025-HJR](#).

Østre Landsret nåede samme resultat i parallelimportsagen om Pifeltro, hvor spørgsmålet var, om det EU-retlige nødvendighedskriterium også gælder tillægsetikettering af den **indre** emballage:

*"Den foreliggende sag er en kæresag om midlertidigt forbud, hvor afgørelse bør træffes hurtigst muligt, og hvor afgørelsen er foreløbig."*

Landsretten afgjorde sagen på grundlag af eksisterende EU-praksis (bl.a. C-348/04 Boehringer II og C-224/20) og stadfæstede afslaget på forbud, jf. [BS-22570/2025-OLR](#). Konsekvensen er, at uafklarede EU-retlige spørgsmål typisk henskydes til hovedsagen, hvor forelæggelse er procesøkonomisk forsvarlig.

Det er samtidig værd at bemærke, at forbudsvurderingen på det foreløbige grundlag udtrykkeligt sker "med den fornødne sikkerhed i en forbudssag" – altså med en indbygget accept af, at den endelige retstilstand kan blive en anden.

LOV

[Retsplejelovent § 413](#)[Retsplejelovent § 417, stk. 3](#)[Retsplejelovent § 425, stk. 1](#)

PRAKSIS

**Højesteret** · Højesterets stadfæstelse af midlertidigt forbud mod salg af generisk Rivaroxaban i sag om patentkrænkelser

22.12.2025

|                                                                                                                                                    |            |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|
| <b>Landsretten</b> · Østre Landsret: Varemærket "Sport Direct" begrænses yderligere i klasse 25 og 28 – forbud mod Sportmaster opretholdes         | 15.12.2025 |
| <b>Landsretten</b> · Østre Landsret stadfæster afslag på midlertidigt forbud mod Abacus Medicines tillægsetikettering af Pifeltros indre emballage | 26.11.2025 |

## § 16 Sammenfatning: hvad afgør en forbudssag i praksis

Praksis efter kapitel 40 tegner et forholdsvis fast mønster, som er nyttigt både for rekvirenten og for modparten.

**For rekvirenten** er de fire kritiske punkter:

- **Hastighed.** Passivitet er den hyppigste enkeltstående grund til, at en anmodning ikke fremmes. Selv 14-16 måneder fra påkrav til begæring har været nok, jf. [BS-53342/2023-SHR](#) og [BS-48872/2021-HJR](#). At afvente en administrativ ugyldighedssag undskylder ikke ventetiden.
- **Rettighedsgrundlaget.** Et figurmærke giver ikke eneret til ordelementet, og en ret stiftet ved ibrugtagning kræver dokumenteret brug ud over det lokalt afgrænsede, jf. [BS-7017/2021-SHR](#). Erhvervelse af rettigheder fra et konkursbo skal kunne dokumenteres konkret, jf. [BS-8660/2022-SHR](#).
- **Påstandens præcision.** Påstanden skal kunne tvangsfuldbyrdes og strafsanktioneres. Brede formuleringer koster sagen, jf. [BS-2/2013-SHR](#) og [BS-49705/2020-HJR](#).
- **2-ugersfristen.** Hovedsagen skal anlægges inden 2 uger efter, at forbudsafgørelsen er endelig, jf. [§ 425, stk. 1](#); ellers ophæves forbuddet efter [§ 426, stk. 2, nr. 3](#), jf. sagskomplekset i [BS-5433/2025-SHR](#).

**For modparten** er de mest effektive angrebsvinkler passivitet, påstandens uklarhed, aktualitetsindsigelser og – hvor forbuddet er meddelt – ophævelsesanmodning efter [§ 426](#) samt krav på sikkerhedsstillelse efter [§ 415](#). En erklæring om, at salget er indstillet, er derimod sjældent nok, hvis rekvirenten kan dokumentere prøvekøb, jf. [BS-15935/2025-SHR](#).

**Instansmæssigt** er Sø- og Handelsretten den centrale førsteinstans i erhvervssagerne, med kære til landsretten og kun undtagelsesvis videre til Højesteret. Realitetsudfaldet kan skifte undervejs – Sø- og Handelsretten nægtede fremme i Rivaroxaban-sagen, landsretten meddelte forbud, og Højesteret stadfæstede, jf. [BS-52678/2024-OLR](#) og [BS-30976/2025-HJR](#); i panelbeslag-sagen gik det den modsatte vej, jf. [BS-45386/2025-OLR](#).

**Anvendelsesområdet** er bredere end IP-sagerne alene: forbud er meddelt til beskyttelse af kontraktuelle fortrolighedsforpligtelser, jf. [BS-5808/2018-SHR](#), mod nedsættende erhvervsudsagn, jf. [BS-52545/2024-SHR](#), mod brug af forvekslelige kendetegn og selskabsnavne, jf. [BS-47557/2024-SHR](#) og [A-24-14](#), og i privatlivssager om offentliggørelse af optagelser, jf. [BS-30177/2021-FRB](#). Endelig kan et forbud kombineres med markedsføringsretlige påstande i samme sag, jf. [BS-38353/2020-SHR](#).

LOV

[Retsplejelovent § 413](#)
[Retsplejelovent § 415, stk. 1](#)
[Retsplejelovent § 425, stk. 1](#)
[Retsplejelovent § 426, stk. 2](#)

PRAKSIS

|                                                                                                                                      |            |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|
| <b>Højesteret</b> · Højesterets stadfæstelse af midlertidigt forbud mod salg af generisk Rivaroxaban i sag om patentkrænkelser       | 22.12.2025 |
| <b>Højesteret</b> · Højesterets afvisning af midlertidigt forbud grundet forbudsretlig passivitet i sag om Verner Pantton-varemærker | 02.06.2023 |
| <b>Højesteret</b> · Højesterets vurdering af kontradiktion og sagsbehandlingstid i kæresager om midlertidige forbud                  | 04.05.2021 |

|                                                                                                                                                                |            |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|
| <b>Landsretten</b> · Østre Landsret ophæver delvist forbud mod panelbeslag i patentsag mellem Viwa Wood og PVH Production                                      | 07.01.2026 |
| <b>Landsretten</b> · Landsrettens kendelse om midlertidige forbud og påbud i patentsag vedrørende Rivaroxaban                                                  | 13.03.2025 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Sø- og Handelsretten: Forbud mod tre panelbeslag og monteringsvideoer i patentsag om lamelvægsbeslag (DK 181795)                 | 26.08.2025 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Sag om ophævelse af midlertidigt forbud mod GANNI-sko grundet påstået fristoverskridelse for anlæg af hovedsag                   | 06.08.2025 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Midlertidigt forbud mod vildledende og nedsættende udsagn om hestesadler                                                         | 19.03.2025 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Strid om ophavsret til legeskulpturer og brug af forveksleligt selskabsnavn                                                      | 20.12.2024 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Afvisning af midlertidigt forbud på grund af forbudsretlig passivitet i sag om designrettigheder til gummiklods                  | 03.05.2024 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Sag om midlertidigt forbud vedrørende anvendelse af domænenavne og forretningskendetegn i forbindelse med salg af fodboldrejsjer | 14.12.2022 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Sag om midlertidigt forbud mod brug af domænenavnet bodyallmind.dk og påståede varemærkerettigheder                              | 19.05.2021 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Sag om midlertidige forbud vedrørende krænkelse af varemærkerettigheder og god markedsføringsskik                                | 12.01.2021 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Forbud mod markedsføring af BactoBox-måleudstyr grundet overtrædelse af fortrolighedsaftale (NDA)                                | 14.06.2018 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Sag om midlertidigt forbud mod brug af varemærkerne DESIGNA og DESIGNA KØKKEN                                                    | 29.09.2014 |
| <b>Sø- og Handelsretten</b> · Forbudssag vedrørende brug af varemærket "Kokkedal Slot"                                                                         | 22.11.2013 |
| <b>Byretten</b> · Forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser – Retten på Frederiksberg, 2022                                                      | 18.02.2022 |

## REFERENCE Lovgrundlag

8 paragraffer

|                                       |           |                                       |           |
|---------------------------------------|-----------|---------------------------------------|-----------|
| <a href="#">Retsplejelovent § 411</a> | stk. 1    | <a href="#">Retsplejelovent § 413</a> |           |
| <a href="#">Retsplejelovent § 414</a> | stk. 1, 2 | <a href="#">Retsplejelovent § 415</a> | stk. 1-4  |
| <a href="#">Retsplejelovent § 417</a> | stk. 1, 3 | <a href="#">Retsplejelovent § 425</a> | stk. 1    |
| <a href="#">Retsplejelovent § 426</a> | stk. 2    | <a href="#">Retsplejelovent § 427</a> | stk. 1, 2 |

## MATERIALE Citerede afgørelser

32 afgørelser

### HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

4

|            |                                                                                                                 |                   |
|------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------|
| 22.12.2025 | Højesterets stadfæstelse af midlertidigt forbud mod salg af generisk Rivaroxaban i sag om patentkrænkelser      | 10501-12378       |
| 12.03.2024 | Opsættende virkning for sagsomkostninger ved kære af kendelser om midlertidige forbud og påbud                  | bs-57319-2023-hjr |
| 02.06.2023 | Højesterets afvisning af midlertidigt forbud grundet forbudsretlig passivitet i sag om Verner Panton-varemærker | bs-48872-2021-hjr |

04.05.2021 Højesterets vurdering af kontradiktion og sagsbehandlingstid i kæresager om midlertidige forbud bs-49705-2020-hjr

## LANDSRET TEN · ANKEINSTANS

7

07.01.2026 Østre Landsret ophæver delvist forbud mod panelbeslag i patentsag mellem Viwa Wood og PVH Production 10868-13970

15.12.2025 Østre Landsret: Varemærket "Sport Direct" begrænses yderligere i klasse 25 og 28 – forbud mod Sportmaster opretholdes 10659-12625

26.11.2025 Østre Landsret stadfæster afslag på midlertidigt forbud mod Abacus Medicines tillægsetikettering af Pifeltros indre emballage 10645-12603

10.04.2025 Landsretten stadfæster Sø- og Handelsrettens kendelse i sag om anmodning af midlertidige forbud og påbud, baseret på et anvendelsesbegrænset produktkrav i stridspatentet 9642-11249

13.03.2025 Landsrettens kendelse om midlertidige forbud og påbud i patentsag vedrørende Rivaroxaban 9456-10998

20.10.2023 Stadfæstelse af midlertidige forbud og påbud vedrørende krænkelse af patent- og brugsmodelrettigheder 4287-5136

22.12.2021 Stadfæstelse af afgørelse om midlertidigt forbud og påbud i patentsag 2281-2718

## SØ- OG HANDELSRET TEN · SPECIALRET

19

16.09.2025 Forbud nægtet: Tidligere medarbejderes nye firma ikke afskåret fra at kontakte kundekreds BS-24202/2025-SHR

26.08.2025 Sø- og Handelsretten: Forbud mod tre panelbeslag og monteringsvideoer i patentsag om lamelvægsbeslag (DK 181795) 10866-13967

06.08.2025 Sag om ophævelse af midlertidigt forbud mod GANNI-sko grundet påstået fristoverskridelse for anlæg af hovedsag BS-5433/2025-SHR

30.06.2025 Sø- og Handelsretten fastholder midlertidigt forbud mod skodesign efter tvist om tidsfrister 10324-12135

19.03.2025 Midlertidigt forbud mod vildledende og nedsættende udsagn om hestesadler BS-52545/2024-SHR

20.12.2024 Strid om ophavsret til legeskulpturer og brug af forveksleligt selskabsnavn BS-47557/2024-SHR

03.05.2024 Afvisning af midlertidigt forbud på grund af forbudsretlig passivitet i sag om designrettigheder til gummiklods BS-53342/2023-SHR

14.12.2022 Sag om midlertidigt forbud vedrørende anvendelse af domænenavne og forretningskendetegn i forbindelse med salg af fodboldrejser BS-8660/2022-SHR

09.05.2022 Sø- og Handelsretten afviser forbud mod salg af strukturskrue trods markedsretlig beskyttelse BS-21463/2021-SHR

19.05.2021 Sag om midlertidigt forbud mod brug af domænenavnet bodyallmind.dk og påståede varemærkerrettigheder BS-7017/2021-SHR

|                                             |                                                                                                   |                         |
|---------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------|
| 12.01.2021                                  | Sag om midlertidige forbud vedrørende krænkelse af varemærkerettigheder og god markedsføringsskik | 3305-3934               |
| 21.01.2020                                  | Afgørelse om midlertidigt forbud og påbud vedrørende varemærket ENDURANCE                         | 237-276                 |
| 18.11.2019                                  | Kendelse om midlertidigt forbud vedrørende varemærket hejs.dk afvist grundet passivitet           | BS-31266/2019-SHR       |
| 12.02.2019                                  | Sag om forbud mod brætspillet Myretuen: Spørgsmål om ophavsret, varemærker og aktiv legitimation  | BS-45343/2018-SHR       |
| 16.11.2018                                  | Inhabilitetsindsigelse i sag om ophævelse af midlertidigt forbud                                  | BS-41319/2018-SHR       |
| 14.06.2018                                  | Forbud mod markedsføring af BactoBox-måleudstyr grundet overtrædelse af fortrolighedsaftale (NDA) | Sag<br>BS-5808/2018-SHR |
| 29.09.2014                                  | Sag om midlertidigt forbud mod brug af varemærkerne DESIGNA og DESIGNA KØKKEN                     | A-24-14                 |
| 22.11.2013                                  | Forbudssag vedrørende brug af varemærket "Kokkedal Slot"                                          | 6237-7473               |
| 28.09.2010                                  | Afvisning af påstand om forhøjelse af sikkerhedsstillelse i forbudssag                            | T-14-08                 |
| BYRETTE · FØRSTE INSTANS                    |                                                                                                   | 1                       |
| 18.02.2022                                  | Forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser – Retten på Frederiksberg, 2022           | 3010-3563               |
| PARKERINGSKLAGE ÆVNEN · NÆVN / KLAGEINSTANS |                                                                                                   | 1                       |
| 22.05.2023                                  | Kontrolafgift for uaf læselig p-skive efter placering med bagsiden opad i forruden                | park-3934               |

## FORARBEJDE Betænkninger

1 reference

Reform af den civile retspleje VII – Midlertidige afgørelser om forbud og påbud (Betænkning nr. 1530)

nr. 1530 · 2012 · Justitsministeriet